

ФОРМУВАННЯ ЛЕКСИЧНОГО ЗАПАСУ У СТУДЕНТІВ ВИШІВ

Невпинне підвищення рівня інформатизації навчання і праці, потребують розв'язання питання про удосконалення культури спілкування молодшої генерації. Одним із найважливіших компонентів соціальної взаємодії є мовлення. Сьогодні, на жаль, мові й мовленню студентства вишів притаманна словникова бідність. Здобувачі вищої освіти не володіють лексичними засобами рідної мови на належному рівні, не вміють доречно зближувати й протиставляти значення слів у контексті, не можуть змістовно, точно й послідовно висловлювати власну думку. Все це зумовлює потребу у виробленні нової методики формування лексичних навичок у студентів вищих навчальних закладів.

Розвиток комунікативних компетенцій – це процес оволодіння мовою, вміння користуватися лінгвальними знаками як системою прийомів для пізнання навколишньої дійсності, і як потужним засобом спілкування, взаємодії людей. Розвиток мовлення, словникового запасу студентів, оволодіння багатствами мови – основні завдання формування високоосвіченої особистості, що тісно пов'язані з розумовим, моральним, естетичним поступом майбутнього фахівця. Для досягнення цієї мети необхідне вирішення таких завдань: вивчення потенційних можливостей студентів щодо закріплення, збільшення й удосконалення лексичного запасу; аналіз прийомів тлумачення лексичного значення слів; систематизація видів лексико-семантичних вправ у навчально-виховному процесі; формування мимовільного, розгорнутого мовлення; розвиток вмінь і навичок планування мовлення, висловлення думки, відповіді на питання, переказування великого за обсягом тексту; оволодіння активним, програмованим, комунікативним і монологічним мовленням.

Отже, формування багатого словникового запасу студентів – одне з найважливіших завдань під час вивчення мови, запорука успішного мовленнєвого розвитку особистості, спосіб підвищення культури живого слова.